

ընկով զհինքը իբրեւ որդի, ստէպ կ'երթար իր խեղճուկ տունը զհինքը քաջալերելու համար քրիստոնէական աստգրնութիւններու ամենօրեայ կըրթութեան մէջ:

Հերոնիմոս դեռ մտածկոտ կը ծնար սենեկին մէջ՝ ուր որ նաւաւարն զհինքը թողուցեր էր, և հաւա Դեկոս իրեն քոֆն եկաւ իմացնելու համար որ Մարկեղոս հանդարտ քնացեր էր:

Գեկոսի սուրախութիւնն կը յայտնէր թէ որչափ կը սիրէր նա այն անփոյթ երիտասարդը. Հերոնիմոս զարմացաւ այս բանին վրայ, և ժպտելով ըստւ իրեն.

— Ես չէի կարծեր որ դու այսչափ սիրելի բարեկամ մը ունենաս:

— Ես չհամարձակեցայ քեզի հետ խօսելու անոր վրայ, վասն զի Մարկեղոսն այն պաւտրիկներէն մէկն է՝ որուն կեանքն յարատեւ կեւրոխում մ'եղած է. առաքինութիւնն բոլորովին մարած չէ իր սրտին մէջ, բայց կը ննջէ խոր քնով: Ասկէ երեք տարի առաջ, երբ իրիկուն մը կ'անցնէի Սորուբայի հեռաւոր նըբափողոց, ներու մէկէն, տեսայ որ չորս չարագործներ իրեն վրայ յարձըկեցան, որոնք կ'ուզէին զինքը սպանել. ես իրեն օգնութեան դիմեցի, և այն ատենէն կը սկսի մեր բարեկամութիւնն. իմին ներքո տարբեր են Մարկեղոսի սովորութիւններն. ինքն որք է. չուզելով լսել իմ խորհուրդներուս՝ չընկալատուած է խումբ մը պատառաբոյժներէ, որոնք պատճառ կ'ըլլան օրէ օր զինքը դէպ ի կործանում տանելու: Դժբախտաբար ինքն միայն չէ զգաւէժօին եզերքը քայլոյն. իրեն հետ կը քաշէ կը տանի նաեւ օրիորդ մը, որուն խրոխտ հոգին զինքը կ'արգելու հետեւելու չար

օրինակին... Անողորմ պարտատէրներու բազմութիւն մը կրնայ վայրկեանէ վայրկեան մղել զինքը խեղճութեան մէջ... և այն ատեն ինչ պիտի ըլլայ անիկայ, կործանած, մահաւանդ որ եպիկուրեան կեանք մ'ալ ունի:

— Պիտի ուղղուի. բայց ինչ որ ալ ըլլայ՝ պէտք է ազատել այն զժբախտ օրիորդը զինքը չըջապատող մտանցներէն, ըստւ Հերոնիմոս:

— Զինքը ազատելը իմ ամենէն եռանդուն փափաքս է, գոչեք Գեկոս սաստիկ եռանդեամբ:

— Հիմկունիմայ աղօթենք Աստուծոյ անոնց համար. բայց ժամն ուշ է, շարունակեց Հերոնիմոս. դու հանգչէ սեղանին վրայ, վասն զի տանդ մէջ անկողին չկայ. ես կը հսկեմ քու բարեկամիդ քով:

— Ես ինչպէս կրնամ քնանալ, գիտնալով որ դու արթուն ես, պատասխանեց Գեկոս՝ չուզելով պատկիլ:

— Հնազանդէ խօսքիս. քու հասակիդ մէջ քու նը կարեւոր է: Իս արդէն վարժած եմ հսկելու, և իմ կեանքիս ամենէն երջանիկ ժամերն անոնք են՝ յորս միայն զիջելուան լուսութեան մէջ, հոգիս երկրէ հեռու՝ կրնայ բարձրանալ երկնային կամարին մէջ:

Գեկոս ակամայ հնազանդեցաւ պատկառելի մարդուն կամքին, և հանգչեցաւ մարմարինէ կարծր սեղանի մը վրայ. բայց չկրնալով քնաւալ՝ կը գիտէր քովընտի սենեակը՝ ուր Հերոնիմոս, նստած Մարկեղոսի անկողին քով, բոլորովին ընկղմած էր եռանդազին աղօթքի մէջ յափշտակուած մտքով:

Շարադարիդ

Յ Ա Ն Վ Ն Ե Դ Թ Ո Յ

ԲԱՐՈՑԱԿԱՆՔ

ՏԻՐՈՅԵԱՆ Զ. Ա. — Բարոյական ցեղի . . . 289
— Առածք հախնեաց . . . 293

ՀԱՅՅԱԿԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆ (Քաղուածք).

ԱՍՏՈՒՐԵԱՆ Զ. Յ. — Իշմիլածին հին Հոռմէական արձանագրութիւնը . . . 294
ԱՆԴՐԻԿԵԱՆ Զ. Ն. — Ազդատի վեպերն. — 1. Պղնձէ քաղաքը. — 2. Ֆարմանի Ամանի. — 3. Հաջըմունց աղչիկն . . . 298
ՍԱՀԱԿԵԱՆ Զ. Կ. Տ. — Ղախիլ Բ. Բուղարաստան . . . 304
ՆԱՀԱԿԵՏԵԱՆ Զ. Գ. — Ուղղագրութիւններ փաւստոս Բուզանդացու Պատմութեան . . . 311
Ն. Զ. Գ. — Ուղղագրութեան մը առիթ . . . 317
*** — Սրբագրութիւն մը . . . 318

ՊՈՏՈՒՐԵԱՆ Զ. Մ. — Հայկական երաժշտութիւն. 318

ԳՐԱՆՕՍԱԿԱՆՔ

ՏԻՐՈՅԵԱՆ Զ. Ա. — Նախախնայք փաւստ չէ . . . 323
ՍԱՀԱԿԵԱՆ Զ. Կ. Տ. — Ժամանակակից հին գիտութիւն . . . 325
ԱՆԴՐԻԿԵԱՆ Զ. Ն. — ՀԱՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՆԱԿԱՆ ԳԻՏ. — Մարտ. — Հանդէս Ամսօրեայ . . . 331

ԳՐԱԿԱՆՔ

«ՍՓԻՆԴՍ» — Հեղուկ դամբան (Բառաստեղծութիւն) . . . 322
Ա. ՔԻԶ ԴԵ ԱՅ ԴԵՐԱՅ. — Տեղեկութիւն հաւաքական (Պատմական վեպ) . . . 332

ԿՈՂԻՒՄ ՎՐԱՑ

ՏԻՐՈՅԵԱՆ Զ. Ա. — Թուագրութիւն կամ Զայնազարկան նոր գրութիւն մը: